

Can Pasqual

Callús

Ubicació

Comarca: Bages
Lloc/Adreça: Camí de Viladelleva, 14. Callús
Emplaçament Situada al marge oriental del camí cap a Viladelleva.

Coordenades:

Latitud: 41.81463
Longitud: 1.80259
UTM Est (X): 400545
UTM Nord (Y): 4629888

Classificació

Número de fitxa 08038 - 44
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Contemporani
Segle XIX
Estat de conservació Regular
Notes de conservació: La façana exterior estroba deteriorada amb els arrebossats que cauen.
Però no amenaça d'enderrocar-se
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: 002100100DG03A
Autoria de la fitxa Joan Casas Blasi
Data de registre de la fitxa: dl., 01/09/2008 - 02:00

Descripció

La casa és de planta quadrada, de tres pisos i amb parament de pedra i coberta de teula a dues vessants, la porta principal presenta un acabat de maons. La façana principal orientada al sud disposa d'una finestra de petites dimensions a la part baixa, dues al pis del mig, i dues més al pis superior, una d'elles però semicircular i acabada amb arc de maons. A l'era hi ha una petit repisa o banc de pedra. Aquesta masia comparteix un patí interior amb cal Grisó situat més a migdia. Al davant de la casa s'hi troben un conjunt de tines dins de les seves respectives cobertes d'obra. Al seu entorn, seguin un petit camí a migdia del torrent que passa per la casa, es pot observar la presència d'un gran dipòsit d'aigua, que antigament hauria estat cobert amb volta de pedra, però que ha desaparegut. Aquest dipòsit serviria per recollir les aigües utilitzades per regar els cultius. Encara es poden observar els aterrossaments al marge sud del torrent.

Història

Les primeres referències daten del segle XIX, quan el propietari Francesc Esquiús es casà amb Josepa Arnau Carbonell el 1889, el 1915 van tenir un plet amb els amos de Can Ferrer el qual el va guanyar i es quedà amb la propietat, convertint-se una masoveria del mas. La casa fou ocupada per diversos masovers més, primer Francesc Santasusana, posteriorment José Bautista que en marxà al acabar la guerra, el 1942 Ramon Dargerich fins el 1972 i finalment anti Planas, ara però resta deshabitada.

Bibliografia

-SALA, Lluís. "Cal Pasqual". El Poble. Núm. 35. 2001.

